

[Bilgrav-Nielsen]

fortjener faktisk, at det virkelig er velovervejnet, når vi går ind i den. En af grundene til, at vi har fået den debat, er helt klart, at vi mangler retningslinjer. I den forbindelse vil jeg gerne gøre et par bemærkninger om det arbejde, der har været udført indtil nu. Det glemte jeg i mit første indlæg.

Der er al mulig grund til at beundre kystinspektoratet og folkene i ministeriet, som har arbejdet under de lovmæssige og andre vilkår, der har været gældende for disse sager. Absolut. Vort ønske om at få andre og mere klare retningslinjer er på ingen måde udtryk for kritik af den måde, man har arbejdet på.

Det, der virkelig bekymrer mig nu, er, om der fra den nuværende minister til embedsmænd og kystinspektorat vil udgå så negative retningslinjer og holdninger med hensyn til at forbedre indsatsen som dem, jeg synes ministeren har givet udtryk for i dag. Det er virkelig bekymrende. Derfor sætter jeg min lid til de ordførere, inklusive hr. Normann Andersen fra socialdemokratiet og de borgerlige partiers ordførere, der i dag har udtrykt ønske om, at vi i udvalget forsøger at nå frem til nogle klare retningslinjer.

De eksempler, ministeren har nævnt i debatten vedrørende Sønderjylland, Ribe amt, der har haft andre omkostninger, viser jo tydeligt, hvor tilfældigt det er. Jeg vil da godt nævne en enkelt kommune, nemlig Løgum-Vrå kommune. Hvor er den henne med sin økonomi? Ja, det bestemmer Vesterhavet, det bestemmer stormene, hvis vi bliver ved med det system, vi har nu. Og på samme måde kunne man nævne andre vestjyske kommuner. Det er i denne sammenhæng fuldstændig underordnet, om de pågældende kommuner i forvejen har en mindre eller lidt højere skatteprocent. Skattebyrden og skatteprocenten i de pågældende kommuner skal ikke være bestemt af, om vi har haft en storm, eller om vi ikke har haft det. Hvis man mener, der er noget at rette ved det forhold, så er det debatten om skattegrundlag og objektive kriterier, man skal tage fat på, ikke denne sag.

Jeg synes i øvrigt, det kunne være en idé, om man forsøgte ved en kommende revision af loven om objektive kriterier at inddrage f. eks. det kriterium, at et amt eller nogle kommuner har lange vestvendte kyststrækninger. Det kunne være en ting at overveje i den sam-

menhæng. Jeg ved ikke, om det er muligt at håndtere den sag retfærdigt, men det var en overvejelse værd.

Under alle omstændigheder: jeg tror, vi må meddele ministeren, at der er brug for nogle musiske evner i denne sag. Jeg er overbevist om, at et flertal i folketinget ønsker at få ændret vilkårene, sådan at retningslinjerne bliver betydelig klarere, end de er i dag.

Anne Grete Holmsgård (VS):

Jeg vil først gentage, hvad jeg sagde i første omgang, nemlig at forudsætningen for en fornuftig, også en samfundsøkonomisk fornuftig, kystsikringspolitik er, at vi har en ordentlig registrering af kystnedbrydningen og af, hvilke konsekvenser den har på forskellige områder, og at der så opstilles en målsætning for, hvilke dele af kysten der først og fremmest skal sikres, og hvilke dele af kysten vi måske slet ikke skal bruge ressourcer på at sikre.

Jeg vil gerne stille hr. Dohrmann nogle spørgsmål. Hr. Dohrmann sagde tidligere, at det her jo er en samfundsopgave. Den er så stor, og den er så vigtig, at det er i alles interesse, at kysten sikres; så det er en samfundsopgave. Det sætter han lig med, at så skal staten også betale samtlige udgifter. Der, hvor hr. Dohrmann springer over gærdet, hvor det mildest talt er lavest, er, at der fuldstændig mangler en eller anden form for styring. Jeg vil da gerne spørge: hvor vil fremskridtspartiet, eller hvor vil hr. Dohrmann sætte grænsen for de rimelige udgifter, totalt set, samfundsmæssigt set, der skal investeres i kystsikring? Hvis man siger, at staten betaler udgifterne til kystsikring, så bliver man også nødt til at sige, om man vil bruge 500 mill. kr. eller 1 mia kr. Skal det bare være et spørgsmål om, at det, når man sætter en grænse, bliver samtlige kommuners kamp mod samtlige om, hvad det nu er for en kyst, der skal sikres?

Jeg kan også se et andet problem i det, og det er, at man, hvis man siger, at der under alle omstændigheder skal være fuld statslig finansiering af samtlige kyststrækninger, af samtlige områder, der er udsat for kystnedbrydning, faktisk opfordrer de enkelte kommuner til at fortsætte med at udstykke private lodder helt ud til kysten eller helt ud til klittrækken, fordi det under alle omstændig-